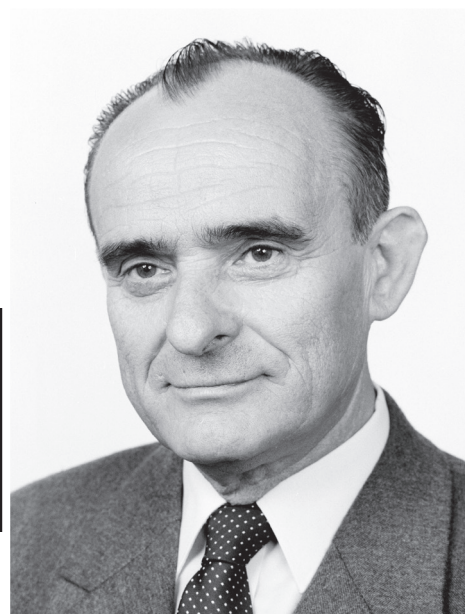

MÉHES LAJOS

1927. július 23. Budapest – 2002. november 17. Tahitótfalu, Pest megye

MTI/MTVA Fotóarchívum/Záray Péter

FŐBB TISZTSÉGEI

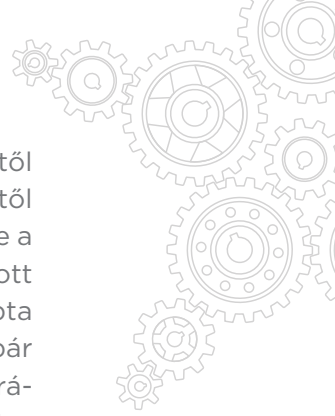
Az MSZMP Budapest XIV. Kerületi Bizottsága első titkára	1961. július–1962. november
Az MSZMP Budapesti Bizottsága titkára	1962. november–1964. január
Az MSZMP KB póttagja	1962. november 24.–1965. június 25.
A KISZ KB első titkára	1964. január 6.–1970. április 27.
Az MSZMP KB tagja	1965. június 25.–1988. május 22.
A Vas-, Fém- és Villamosenergia-ipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkára	1970. április 28.–1978. április 27.
Az MSZMP Budapesti Bizottsága első titkára	1978. április 21.–1980. december 3.
Az MSZMP PB tagja	1980. március 27.–1985. március 28.
Ipari miniszter	1980. december 5.–1983. december 9.
A Szakszervezetek Országos Tanácsa főtitkára	1983. december 9.–1985. március 4.

PÁLYÁJA

Apja, Méhes Lajos műszerész, anyja, Drozd Mária háztartásbeli volt. Teljes neve: Méhes Lajos Imre.

Négy elemi és négy középiskolai osztályt végzett. 1941-ben lakatosinas lett a Ganz és Társa Rt. vagongyárában. 1944-ben szabadult fel, és 1948-ig a gyárban dolgozott szakmájában. 1944-ben belépett a vasasszakszervezetbe, 1945-ben pedig felvették a Magyar Kommunista Pártba. 1946-ban háromhetes pártiskolára küldték, majd megbízták a Szakszervezeti Ifjómunkás- és Tanoncmozgalmunkahelyi szervezete titkári teendőinek ellátásával. 1948. októberben politikai munkatársként áthelyezték a Magyar Dolgozók Pártja Budapesti Bizottsága Káderosztályára. 1950 és 1952 között elvégezte az MDP kétéves pártfőiskoláját, ahonnan visszakерült a budapesti pártbizottság Párt- és Tömegszervezetek Osztályára politikai munkatársként, majd 1953. júniusban az osztály helyettes vezetőjének nevezték ki. 1953-ban beiratkozott a Lenin Intézet párttörténet szakának levelező tagozatára, 1956-ig három évet végzett el. 1954. márciusban felettesei a pártfőiskola pártszervezői beosztásába javasolták, az MDP Központi Vezetőségének Titkársága azonban nem járult hozzá a váltáshoz.

Az 1956-os forradalom idején október 30-ig, az épület elfoglalásáig, a budapesti pártbizottság Köztársaság téri székházában tartózkodott. A november 4-i szovjet intervenció megindulása után decemberig tagja lett az MDP utódként megalakított Ma-

gyar Szocialista Munkáspárt Budapesti Ideiglenes Intéző Bizottságának. Decembertől az intéző bizottság szervezési csoportjának helyettes vezetője, 1957. március 12-étől vezetője volt. 1957. április 23-án a csoportokat osztállyá minősítették át, ettől kezdve a Szervezési Osztálynak, májustól ismét Párt- és Tömegszervezetek Osztályának hívott szervezeti egységet vezette a budapesti pártbizottságon. 1961. júliusban megkapta az MSZMP Budapest XIV. Kerületi Bizottság első titkári posztját. A tisztségre Gáspár Sándor javasolta, aki 1962 őszén maga mellé vette a budapesti pártbizottság titkárának. Az MSZMP VIII. kongresszusán (1962. november 20–24.) póttagként bekerült a Központi Bizottságba, 1965. júniusban rendes tagként kooptálták a testületbe. 1964. januárban Pullai Árpád utódként az MSZMP ifjúsági szervezete, a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség első titkára lett, e tisztségben tanácskozási joggal részt vehetett az állampárt legfőbb döntéshozó testülete, a Politikai Bizottság és a KB Titkársága ülésein. 1967. márciusban országgyűlési képviselővé választották, ettől kezdve 1990-ig a parlament tagja maradt.

1970. áprilistól a Vas-, Fém- és Villamosenergia-ipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkáráként ismét Gáspár Sándor holdudvarához tartozott (Gáspár akkor a Szakszervezetek Országos Tanácsa főtitkári posztját töltötte be), emellett 1974–1978 között ő volt a kommunista irányítás alatt álló Szakszervezeti Világszövetség tagszervezetének, a Fémipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének elnöke is. 1978. áprilisban a budapesti pártbizottság élére állították, 1980. márciusban beválasztották az MSZMP PB-be, amelynek ülésein, mint budapesti első titkár, állandó meghívottként addig is részt vett. 1978. júliustól 1980. decemberig a kollektív államfői testületnek, az Elnöki Tanácsnak is a tagja volt. 1980. decemberben ipari miniszterként először bízták meg kormányzati feladattal. 1983. decemberben a karrierjét egyengető Gáspár Sándort váltotta a SZOT főtitkári székében, aki azonban – bár a protokolláris feladatok ellátására korlátozódó elnöki funkciót kapta meg cserébe – nem volt hajlandó lemondani a tényleges irányításról, s ez állandó konfliktushoz vezetett a két PB-tag között. Méhes így rövidesen, 1985. márciusban nyugállományba vonult (a döntéshez hozzájárult romló egészségi állapota is), s még abban a hónapban a PB-ből is kimaradt. KB-tagságát az 1988. májusi országos pártértekezleten veszítette el.

FORRÁSOK

Az MDP KV Titkársága 1954. március 22-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 54/304. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=39665&MT=1 (A letöltés ideje 2015. február 8.)

Az MSZMP Ideiglenes Intéző Bizottsága 1957. május 28-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára 288. fond 5/27. őrzési egység

A Magyar Szocialista Munkáspárt budapesti ideiglenes vezető testületeinek jegyzőkönyvei. I–II. kötet. Szerkesztette, az előszót és a bevezető tanulmányt írta: Koltai Gábor és Rácz Attila. Budapest Főváros Levéltára, Budapest, 2008. 387., 495.

Puccs vagy összeomlás? 8 interjú a Kádár-korszakról volt MSZMP PB-tagokkal. Antológia Kiadó, Lakitelek, 2014. 181–205.

IRODALOM

Segédkönyv a Politikai Bizottság tanulmányozásához. Szerkesztette Nyíró András. Interart Stúdió, Budapest, 1989. 296.

Böllöny József–Hubai László: *Magyarország kormányai, 1848–2004.* Ötödik, bővített és javított kiadás. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2004. 395.